



Bryssel 22.10.2020
COM(2020) 666 final

2020/0301 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

**unionin aluksiin sovellettavien eräiden syvänmeren kalakantojen
kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuosiksi 2021 ja 2022**

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

1.1.1. Yleinen tausta

Euroopan unioni on vuodesta 2003 alkaen säännellyt syvänmeren lajien kalastusta vahvistamalla laji- ja aluekohtaiset suurimmat sallitut saaliit (TACit) ja enimmäiskalastuskapasiteetin Koillis-Atlantilla. Eräiden syvänmeren lajien vuosien 2019 ja 2020 suurimmat sallitut saaliit vahvistettiin unionin aluksiin sovellettavien eräiden syvänmeren kalakantojen kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuosiksi 2019 ja 2020 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 2018/2025¹.

Kalastusmahdollisuuksista päättäminen ja niiden jakaminen kuuluvat unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Elollisten vesiluonnonvarojen kestävää hyödyntämistä koskevista velvollisuuksista säädetään asetuksen (EU) N:o 1380/2013 2 artiklassa. Mainitun asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa otetaan käyttöön kalastushoidon ennalta varautuva lähestymistapa (joka määritellään kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdan 8 alakohdassa) ja säädetään, että yhteisellä kalastuspolitiikalla pyritään palauttamaan ja säilyttämään kestäväen enimmäistuoton mahdollistava taso. Lisäksi kyseisen asetuksen 16 artiklan 4 kohdassa säädetään, että kalastusmahdollisuudet on määriteltävä asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa esitettyjen tavoitteiden mukaisesti.

Asetukseen sisältyy myös monenvälisiin tai kahdenvälisiin neuvotteluihin perustuvia kalastusmahdollisuuksia. Tulokset pannaan täytäntöön säätämällä jäsenvaltioiden kesken suhteellisen vakauden periaatteen pohjalta suoritettavasta sisäisestä jaosta.

EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan erosopimuksessa vahvistettu siirtymäkausi päättyy vuoden 2020 lopussa Yhdistyneen kuningaskunnan ilmoittettua, ettei sillä ole mitään aikomusta pidentää sitä. Komission on kuultava Yhdistynyttä kuningaskuntaa vuosien 2021 ja 2022 kalastusmahdollisuuksien kiintiöosuuksista joidenkin kantojen osalta. Kyseisiä kantoja koskevat ehdotukset esitetään sen vuoksi muodossa ”pro memoria” odotettaessa kyseisiä kantoja koskevasta yhteistyöstä, mukaan lukien kalastusmahdollisuudet, kiintiöosuudet ja Yhdistyneen kuningaskunnan vesille pääsy, parhaillaan käytävien neuvottelujen tuloksia.

Muiden jaettujen kantojen tai kolmansien maiden kanssa vaihdettujen kalastusmahdollisuuksien osalta luvut vahvistetaan vasta, kun kyseisten kolmansien maiden kanssa käytävät neuvottelut on saatu päätökseen. Kun nämä neuvottelut on saatu päätökseen, ehdotusta täydennetään epävirallisilla asiakirjoilla.

Lisäksi kalastusmahdollisuuksien vahvistamisessa on otettava huomioon kansainväliset sopimukset, muun muassa vuonna 1995 tehty Yhdistyneiden kansakuntien sopimus hajallaan olevien ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämisestä ja hoidosta, jäljempänä ’YK:n vuoden 1995 kalakantasopimus’. Varovaisuus on tärkeää varsinkin silloin, kun saatu tieto on epävarmaa, epäluotettavaa tai puutteellista. Riittävien tieteellisten tietojen puutetta ei YK:n vuoden 1995 kalakantasopimuksen 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti saa käyttää syynä säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden lykkäämiseen tai toteuttamatta jättämiseen. Ehdotetut TACit noudattavat myös YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön vuonna 2008 laatimia, valtamerillä harjoitettavan syvänmeren kalastuksen hallinnointia koskevia kansainvälisiä

¹ Neuvoston asetus (EU) 2018/2025, annettu 17 päivänä joulukuuta 2018, unionin aluksiin sovellettavien eräiden syvänmeren kalakantojen kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuosiksi 2019 ja 2020 (EUVL L 325, 20.12.2018, s. 7).

suuntaviivoja, jotka YK:n yleiskokous on vahvistanut useissa päätöslauselmissaan (vuonna 2007 annettu päätöslauselma 61/105, vuonna 2009 annettu päätöslauselma 64/72 ja viimeisin vuonna 2015 annettu päätöslauselma 70/235).

1.1.2. Asetuksella (EU) N:o 1380/2013 käyttöön otettu saaliin aluksesta purkamista koskeva velvoite

YKP-perusasetuksessa vahvistettu purkamisvelvoite otettiin käyttöön asteittain vuosina 2015–2019. Tammikuun 1. päivästä 2019 alkaen purkamisvelvoitetta sovelletaan kaikkiin saalisrajoitusten alaisiin kantoihin. Perusasetuksessa säädettyyn purkamisvelvoitteeseen voidaan soveltaa joitakin poikkeuksia. Komissio on hyväksynyt jäsenvaltioiden toimittamien yhteisten suositusten perusteella delegoituja asetuksia erityisistä poisheittämissuunnitelmista, joissa sallitaan rajoitettujen määrien poisheittäminen *de minimis* -poikkeuksen tai korkean eloonjäämisasteen perusteella.

Koska purkamisvelvoite on otettu käyttöön, ehdotetuissa kalastusmahdollisuuksissa on asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti otettava huomioon siirtyminen puretusta määrästä pyydettyyn määrään, sillä poisheittämiä ei enää sallita. Tässä käytetään perustana saatuja tieteellisiä lausuntoja, jotka annetaan kalakannoista YKP-perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa kalastuksissa. Kalastusmahdollisuudet olisi vahvistettava myös muiden asiaa koskevien säännösten eli 16 artiklan 1 kohdan (suhteellisen vakauden periaate) ja 16 artiklan 4 kohdan (yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteet ja monivuotisissa suunnitelmissa vahvistetut säännöt) mukaisesti.

Koska purkamisvelvoitetta sovelletaan täysimittaisesti, komissio noudattaa TACEja ehdottaessaan saaliita koskevia lausuntoja aiemmin käytettyjen purkamista koskevien lausuntojen sijaan. Ehdotetuissa unionin kiintiöissä otetaan huomioon se, että vahvistettujen poikkeusten perusteella on sallittua heittää pois rajoitettuja määriä, joita ei siis pureta aluksesta eikä lueta kiintiöihin. Tällaiset määrät vähennetään näin ollen unionin kiintiöistä.

1.1.3. Voimassa olevat aiemmat säännökset

Ehdotuksessa käsiteltyä alaa koskevat nykyiset säännökset on annettu neuvoston asetuksessa (EU) N:o 2018/2025, ja niitä sovelletaan 31. joulukuuta 2020 asti. Lisäksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/2336 vahvistetaan Koillis-Atlantin syvänmeren kantojen kalastusta koskevat erityisedellytykset.

Läntisten vesialueiden monivuotista hoitosuunnitelmaa (asetus (EU) 2019/472), joka kattaa joitakin tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia kantoja, sovelletaan seuraaviin:

- lestikala ICES-suuralueilla 6, 7 ja -alueella 5b;
- mustahuotrakala ICES-suuralueilla 1, 2, 4, 6–8, 10 ja 14 ja ICES-alueilla 3a, 5a, 5b, 9a ja 12b; ja
- pilkkupagelli ICES-suuralueella 9.

1.1.4. Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa

Ehdotetut toimenpiteet on suunniteltu yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden ja sääntöjen mukaisesti, ja ne ovat yhdenmukaisia kestävästä kehitystä koskevan unionin politiikan, erityisesti Koillis-Atlantin syvänmeren kantojen kalastusta koskevista erityisedellytyksistä annetun asetuksen (EU) 2016/2336, kanssa.

2. OIKEUSPERUSTA, SUHTEELLISUUSPERIAATE

TOISSIJAISUUSPERIAATE

JA

2.1. • Oikeusperusta

SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdassa määrätään, että neuvosto hyväksyy komission ehdotuksesta ”kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen liittyviä toimenpiteitä”. Tämä ehdotus rajoittuu kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen sekä kyseisten kalastusmahdollisuuksien käyttöön toiminnallisesti liittyvien edellytysten vahvistamiseen.

Tässä ehdotuksessa neuvoston asetukseksi vahvistetaan EU:n kalastuslaivastoille saalisrajoitukset, jotka koskevat kaupallisesti tärkeimpiä syvänmeren lajeja Koillis-Atlantilla sijaitsevilla unionin ja kansainvälisillä vesillä. Rajoitusten avulla pyritään saavuttamaan yhteisen kalastuspolitiikan tavoite, jonka mukaan olisi varmistettava, että kalastusta harjoitetaan ympäristön, talouden ja sosiaalisten näkökohtien kannalta kestävällä pohjalla. Ehdotus kuuluu SEUT-sopimuksen 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun Euroopan unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Sen vuoksi toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta.

2.2. Suhteellisuusperiaate

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavasta syystä: yhteinen kalastuspolitiikka on yhteinen koko unionille. SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaan neuvoston tehtävänä on hyväksyä kalastusmahdollisuuksien vahvistamista ja jakamista koskevat toimenpiteet.

Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 6 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat vapaasti jakaa eri alueiden tai toimijoiden kesken ne kalastusmahdollisuudet, joihin ei sovelleta kalastusoikeuksien siirtojärjestelmää, 16 artiklan 7 kohdan mukaisesti ja 17 artiklassa vahvistettuja perusteita noudattaen. Jäsenvaltioilla on täten liikkumavaraa päättää, millaisen sosiaalisen/taloudellisen mallin ne valitsevat niille myönnettyjen kalastusmahdollisuuksien hyödyntämiseksi.

3. SIDOSRYHMIEN KUULEMISEN TULOKSET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINNIT

3.1. Sidosryhmien kuuleminen

Ehdotus perustuu periaatteisiin ja ohjaukseen, jotka vahvistetaan komission tiedonannossa *Kohti kestävämpää kalastusta EU:ssa: tilannekatsaus ja suuntaviivat vuodeksi 2021*². Komissio kuuli tiedonannon perusteella laajasti sidosryhmiä, kansalaisyhteiskuntaa, jäsenvaltioita ja suurta yleisöä³.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole uusia rahoitusvaikutuksia jäsenvaltioille. Neuvosto antaa tämän asetuksen joka toinen vuosi, ja sen täytäntöön panemiseksi tarvittavat julkiset ja yksityiset resurssit ovat jo olemassa.

² Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle: Kohti kestävämpää kalastusta EU:ssa: tilannekatsaus ja suuntaviivat vuodeksi 2021 (COM(2020) 248).

³ https://ec.europa.eu/info/consultations/fishing-opportunities-2021-under-common-fisheries-policy_en

5. LISÄTIEDOT

5.1. Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset

Tutkijat eivät pysty saatavilla olevien, tämän ehdotuksen kattamia syvänmeren kantoja koskevien tietojen perusteella laatimaan täydellistä arviota kaikkien kantojen tilanteesta populaation koon tai kalastuskuolevuuden suhteen. Tähän on useita syitä: Kyseiset lajit ovat usein hyvin pitkäikäisiä ja hitaasti kasvavia, minkä vuoksi on erittäin vaikeaa jaotella kantaa ikäluokkiin ja arvioida kalastuksen vaikutusta kantaan saaliiksi saatujen yksilöiden pituudessa tai ikärakenteessa tapahtuneiden muutosten perusteella. Kantojen uusiutumistiheys ei ole tiedossa. Kannat ovat levinneet laajoille aloille syvyyksiin, joita on käytännön syistä vaikea tutkia. Tieteellisiä tutkimustietoja ei kyseisten kantojen vähäisen kaupallisen merkityksen vuoksi ole useinkaan saatavilla tai ne eivät kata koko levinneisyysaluetta. Kalastustoiminta kohdistuu näihin lajeihin joskus vain osittain, ja joitakin lajeja on kalastettu vasta suhteellisen vähän aikaa.

Ehdotetut saalisrajat vastaavat edellä mainitussa vuoden 2021 kalastusmahdollisuuksia koskevasta kuulemisesta annetussa komission tiedonannossa esitettyjä periaatteita. Tiedonannossa esitetään komission näkemykset siitä, miten kalastusmahdollisuudet olisi vahvistettava, ja kyseisiä sääntöjä on noudatettu laadittaessa tätä ehdotusta TACien osalta. Ehdotuksessa käsitellään seuraavia asioita:

- Purkamisvelvoite otetaan tarvittaessa huomioon.
- Silloin kun ohjeellinen tieteellinen lausunto annetaan saatavilla olevien tietojen laadullisen analyysin perusteella (vaikka se olisi epätäydellinen tai sisältäisi asiantuntija-arvion), sitä olisi käytettävä pohjana TAC-päätöksille. Kolmansien maiden kanssa jaettavien kantojen TACit olisi vahvistettava muodossa ”*pm*” (*pro memoria*), kunnes kalastusmahdollisuuksista on sovittu kyseisten kolmansien maiden kanssa. Ehdotukseen sisältyy kolmea TACia koskevat leikkaukset vuodeksi 2021 ja kyseisten leikkausten säilyttäminen vuonna 2022. Yksi TAC siirretään Portugalin määritettäväksi.
- Kun otetaan huomioon syvänmerenhaiden kantojen huono biologinen tilanne, lajien kalastus olisi edelleen kiellettävä.
- Keltaroussin pyytämisen, pitämisen aluksella, jälleenlaivaamisen ja purkamisen aluksesta olisi edelleen oltava kiellettyä. Kanta on ehtynyt eikä ole elpymässä. ICES huomauttaa, ettei Koillis-Atlantilla ole ollut EU:n kohdennettua kalastusta vuoden 2010 jälkeen.

5.2. Ehdotettujen TACien tasot ja selitykset

Kun läntisten vesialueiden monivuotinen suunnitelma hyväksyttiin, komissio ilmoitti, että jos se ehdottaa TACEja, jotka poikkeavat yli 20 prosenttia aiemmin vahvistetusta TAC-tasosta, nämä tapaukset luetellaan komission ehdotuksen perusteluosassa ja tarvittaessa kerrotaan TACien muutosten taustalla olevat syyt. Komissio on päättänyt antaa tällaisen selvityksen kaikista ehdotukseensa sisältyvistä TACEista.

TAC	Merialue	Vuodeksi 2021 ehdotettu TAC	Vuodeksi 2022 ehdotettu TAC	Ehdotettu TACin muutos vuoteen 2020 nähdä	Selitys
Mustahuotrakala alueilla 8, 9 ja 10 olevilla unionin ja kansainvälisillä vesillä	Biskajanlahti, Portugalin vedet, Azorien vedet	2113	2113	-25 %	Komissio ehdottaa TACin leikkaamista tieteellisen lausunnon mukaisesti. ICESin suositaman 280 tonnin sijaan suuralueen 10 osalta ehdotetaan kuitenkin leikkaamista 29 tonniin vuoden 2019 käyttöaste huomioon ottaen.
Lestikala alueella 3	Skagerrak ja Kattegat	5	5	-90 %	Kyseessä on sivusaaliiden TAC, ja suosituksena on nollasaalis. Komissio ehdottaa sivusaaliskiintiön pienentämistä tieteellisen lausuntojen mukaisesti, koska pullonkaulatilanteen (kiintiön tyrehtyminen) syntymisen riski on aiemmin arvioitua pienempi.

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

unionin aluksiin sovellettavien eräiden syvänmeren kalakantojen kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuosiksi 2021 ja 2022

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perussopimuksen 43 artiklan 3 kohdassa määrätään, että neuvosto hyväksyy komission ehdotuksesta kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen liittyvät toimenpiteet.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1380/2013⁴ edellytetään, että säilyttämistoimenpiteet vahvistetaan ottaen huomioon käytettävissä olevat tieteelliset, tekniset ja taloudelliset lausunnot, mukaan lukien tarvittaessa tieteellisteknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) laatimat kertomukset.
- (3) Neuvoston tehtävänä on hyväksyä kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen liittyvät toimenpiteet sekä tarvittaessa tietyt niihin toiminnallisesti liittyvät edellytykset. Kalastusmahdollisuudet olisi jaettava jäsenvaltioiden kesken siten, että varmistetaan kunkin jäsenvaltion kalastustoiminnan suhteellinen vakaus kunkin kannan tai kalastuksen osalta ja otetaan asianmukaisesti huomioon asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 vahvistetut yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteet.
- (4) Suurimmat sallitut saaliit (TACit) olisi vahvistettava saatavilla olevien tieteellisten lausuntojen⁵ perusteella ottaen huomioon biologiset ja sosioekonomiset näkökohdat ja varmistaen eri kalastussektorien välinen oikeudenmukainen kohtelu sekä ottaen huomioon myös ne kannanotot, jotka on tuotu esiin sidosryhmien, erityisesti asianomaisten neuvoa-antavien toimikuntien, kuulemisissa.
- (5) Jos kannoista ei ole riittäviä tai luotettavia tietoja kokoarvioiden tekemiseksi, kantojen hoitotoimenpiteissä ja TAC-tasoissa olisi noudatettava kalastushoidon ennalta varautuvaa lähestymistapaa, sellaisena kuin se määritellään asetuksen (EU) N:o 1380/2013 4 artiklan 1 kohdan 8 alakohdassa, ottaen samalla huomioon kantakohtaiset tekijät, erityisesti saatavilla olevat tiedot kantojen kehityssuunnauksista sekä sekakalastukseen liittyvät näkökohdat.

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

⁵ <http://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>

- (6) Kun johonkin kantaan liittyvä TAC myönnetään ainoastaan yhdelle jäsenvaltiolle, tämä jäsenvaltio on aiheellista valtuuttaa perussopimuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti määrittelemään kyseisen TACin taso. Olisi annettava säännöksiä, joilla varmistetaan, että asianomainen jäsenvaltio toimii kyseistä TACin tasoa vahvistaessaan tavalla, joka on täysin yhdenmukainen yhteisen kalastuspolitiikan periaatteiden ja sääntöjen kanssa.
- (7) Tiettyjen TACien osalta sellaisten jäsenvaltioiden, joilla ei ole omaa kiintiötä, käytettävissä on jaettuja kiintiöitä ("Muut"). Tällaista jaettua kiintiötä käyttäneet jäsenvaltiot voivat myöhemmin saada oman kiintiön esimerkiksi kiintiönvaihdon kautta. Ilmoittaessaan saaliita komissiolle jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava erikseen saaliit, jotka luetaan niiden omaan kiintiöön, ja saalit, jotka saman TACin puitteissa luetaan jaettuun kiintiöön. Tämän eron tekemiseksi olisi käytettävä erillisiä ilmoituskoodia.
- (8) Neuvoston asetuksella (EY) N:o 847/96⁶ otettiin käyttöön TACien vuosittaiseen hallinnoimiseen liittyviä lisäedellytyksiä, mukaan lukien kyseisen asetuksen 3 ja 4 artiklan mukaiset varo-TACEja ja analyttisiä TACEja koskevat joustosäännökset. Kyseisen asetuksen 2 artiklan mukaan neuvosto päättää TACEja vahvistettaessa kannoista, joihin kyseisen asetuksen 3 tai 4 artiklaa ei sovelleta, käyttäen perustana erityisesti kantojen biologista tilannetta. Vuonna 2014 otettiin asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdassa käyttöön kaikkia purkamisvelvoitteen alaisia kantoja koskeva vuosittainen joustomekanismi. Jotta vältettäisiin liiallinen jousto, joka heikentäisi meren elollisten luonnonvarojen järkipäisen ja vastuullisen hyödyntämisen periaatetta, häittäisi yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamista ja heikentäisi kantojen biologista tilannetta, olisi näin ollen vahvistettava, että asetuksen (EY) N:o 847/96 3 ja 4 artiklaa sovelletaan analyttisiin TACEihin vain siinä tapauksessa, ettei asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdassa säädettyä vuosittaista joustomahdollisuutta käytetä.
- (9) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan mukaisesti purkamisvelvoitetta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2019 alkaen täysimittaisesti, ja kaikki saalisrajoitusten alaiset lajit on purettava aluksesta. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 2 kohdassa säädetään, että sovellettaessa tiettyä kalakantaa koskevaa purkamisvelvoitetta kalastusmahdollisuudet määritellään ottaen huomioon se, että siirytään kalastusmahdollisuuksien määrittelystä saaliin purkamisen perusteella kalastusmahdollisuuksien määrittelyyn saaliiden perusteella. Komissio on hyväksynyt jäsenvaltioiden toimittamien yhteisten suositusten perusteella ja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 2019/472 13 artiklan mukaisesti delegoituja asetuksia, joissa vahvistetaan yksityiskohdat purkamisvelvoitteen täytäntöönpanemiseksi erityisten poisheittämissuunnitelmien muodossa.
- (10) Purkamisvelvoitteen soveltamisalaan kuuluvien lajien kantojen kalastusmahdollisuuksissa olisi otettava huomioon, että saaliiden poisheittäminen ei periaatteessa enää ole sallittua. Sen vuoksi kalastusmahdollisuuksien olisi perustuttava kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) antamaan kokonaissaaliiden (eikä toivottujen saaliiden, eli saaliiden, jotka olisi purettu ilman EU:n purkamisvelvoitetta) määrää koskevaan suositukseen. Kyseisestä suositellusta kokonaissaaliiden määrästä

⁶ Neuvoston asetus (EY) N:o 847/96, annettu 6 päivänä toukokuuta 1996, TACien ja kiintiöiden vuosittaiseen hallinnoimiseen liittyvien lisäedellytysten käyttöönottoamisesta (EYVL L 115, 9.5.1996, s. 3).

olisi vähennettävä ne määrät, jotka poikkeusten nojalla edelleen saa heittää pois purkamisvelvoitteen ollessa voimassa.

- (11) Kalastusmahdollisuuksien olisi oltava kansainvälisten sopimusten ja periaatteiden mukaisia. Tällaisia ovat muun muassa Yhdistyneiden kansakuntien vuoden 1995 sopimus hajallaan olevien ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämisestä ja hoidosta⁷ sekä Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön vuonna 2008 laatimissa, valtamerillä harjoitettavan syvänmeren kalastuksen hallinnointia koskevissa kansainvälisissä suuntaviivoissa vahvistetut yksityiskohtaiset hoitoperiaatteet, joissa todetaan erityisesti, että sääntelyviranomaisen olisi oltava erityisen varovainen silloin, kun saatu tieto on epävarmaa, epäluotettavaa tai puutteellista. Riittävien tieteellisten tietojen puutetta ei saisi käyttää syynä säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden siirtämiselle tai toteuttamatta jättämiselle.
- (12) Kun johonkin kantaan liittyvä TAC myönnetään ainoastaan yhdelle jäsenvaltiolle, on aiheellista valtuuttaa kyseinen jäsenvaltio perussopimuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti määrittelemään kyseisen TACin taso. Olisi annettava säännöksiä, joilla varmistetaan, että asianomainen jäsenvaltio toimii TACin tasoa vahvistaessaan tavalla, joka on täysin yhdenmukainen yhteisen kalastuspolitiikan periaatteiden ja sääntöjen kanssa.
- (13) Pilkkupagellin saaliita pyydetään Itäisen Keski-Atlantin kalastuskomitean (CECAF) ja Välimeren yleisen kalastuskomission (GFCM) alueilta, jotka rajoittuvat ICES-suuralueeseen 9. Koska kyseisiä lähialueita koskevat ICESin tiedot ovat puutteellisia, TACin soveltamisala olisi rajoitettava ICES-suuralueeseen 9.
- (14) ICES suosittaa, ettei keltaroussin saaliita sallittaisi ennen vuotta 2024. On syytä kieltää kyseisen lajin pyytäminen, aluksella pitäminen, jälleenlaivaaminen ja purkaminen alukselta, koska kanta on ehtynyt eikä ole elpymässä. ICES huomauttaa, ettei Koillis-Atlantilla ole ollut unionin kohdennettua keltaroussin kalastusta vuodesta 2010.
- (15) ICES suosittaa syvänmeren haiden kalastuskuolevuuden saattamista mahdollisimman alhaiselle tasolle. Syvänmerenhait ovat pitkäikäisiä lajeja, joiden syntyvyys on alhainen ja joista on nopeasti tullut ylikalastettuja. Tällaisten lajien kalastusmahdollisuudet olisi sen vuoksi kokonaan evättävä asettamalla kyseisten lajien yleinen pyyntikielto.
- (16) Kalastustoiminnan keskeytyksen välttämiseksi ja unionin kalastajien toimeentulon turvaamiseksi tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2021. Jotta varmistetaan, että jäsenvaltiot soveltavat tätä asetusta oikea-aikaisesti, asetuksen olisi tultava voimaan välittömästi sen jälkeen, kun se on julkaistu,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan vuosiksi 2021 ja 2022 unionin alusten käytettävissä olevat tiettyjen syvänmeren lajien kalakantojen vuosittaiset kalastusmahdollisuudet unionin vesillä ja eräillä sellaisilla unionin ulkopuolisilla vesillä, joilla saalisrajoitukset ovat tarpeen.

⁷

Sopimus hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta (EYVL L 189, 3.7.1998, s. 16).

2 artikla Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 4 artiklassa tarkoitettuja määritelmiä. Lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan:
 - (a) 'suurimmalla sallitulla saaliilla' (TAC)
 - i) sellaisissa kalastuksissa, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 4–7 kohdassa tarkoitettua poikkeusta purkamisvelvoitteesta, kalojen määrää, joka kustakin kannasta saadaan purkaa aluksesta vuosittain;
 - ii) kaikissa muissa kalastuksissa kalojen määrää, joka kustakin kannasta saadaan pyytää vuosittain;
 - (b) 'kiintiöllä' unionille tai jäsenvaltiolle myönnettyä osuutta TACista;
 - (c) 'kansainvälisillä vesillä' vesialueita, jotka eivät kuulu minkään valtion suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan;
 - (d) 'analyttisellä arvioinnilla' tietyn kannan kehityssuuntien määrällistä arviointia sellaisten kannan biologista tilannetta ja hyödyntämistä koskevien tietojen perusteella, jotka tieteellinen tarkastelu on osoittanut riittävän laadukkaiksi, jotta tulevaisuuden saalismäärävaihtoehtoista voidaan antaa tieteellinen lausunto;
 - (e) 'Kansainvälisen merentutkimusneuvoston alueilla' (ICES-alueet) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 218/2009⁸ liitteessä III täsmennettyjä maantieteellisiä alueita;
 - (f) 'Itäisen Keski-Atlantin kalastuskomitean alueilla' (CECAF-alueet) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2009⁹ liitteessä II täsmennettyjä maantieteellisiä alueita;
 - (g) 'syvänmerenhailla' tämän asetuksen liitteessä olevan 1 osan 2 kohdassa lueteltuja lajeja.

3 artikla TACit ja niiden jakaminen

Unionin kalastusalusten unionin vesillä tai erällä unionin ulkopuolisilla vesillä pyytämien syvänmeren lajien TACit, niiden jakaminen jäsenvaltioiden kesken sekä tarvittaessa niihin toiminnallisesti liittyvät edellytykset esitetään liitteessä.

4 artikla Jäsenvaltioiden määrittämät TACit

1. Portugali määrittää TACin CECAF-alueen 34.1.2 mustahuotrakalalle. Yksityiskohtaiset tiedot kyseisestä kannasta esitetään tämän asetuksen liitteessä.
2. Portugalin määrittämän TACin on

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 218/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, Koillis-Atlantilla kalastavien jäsenvaltioiden nimellissaaliiden määriä koskevien tilastojen toimittamisesta (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 70).

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 216/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, muualla kuin Pohjois-Atlantilla kalastavien jäsenvaltioiden nimellissaaliiden määriä koskevien tilastojen toimittamisesta (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 1).

- (a) oltava yhteisen kalastuspolitiikan periaatteiden ja sääntöjen, erityisesti kalakannan kestävä hyödyntämisen periaatteen mukaisia; ja
 - (b) johdettava
 - i) suurimmalla mahdollisella todennäköisyydellä kannan hyödyntämiseen kestävä enimmäistuoton mukaisesti vuodesta 2019 alkaen, jos analyttisiä arvioita on saatavilla;
 - ii) kannan hyödyntämiseen kalastuksenhoidon ennalta varautuvan lähestymistavan mukaisesti, jos analyttisiä arvioita ei ole saatavilla tai ne ovat puutteellisia.
3. Portugalin on toimitettava komissiolle kunkin vuoden 15 päivään maaliskuuta mennessä seuraavat tiedot:
- (a) hyväksytty TAC;
 - (b) Portugalin keräämät ja arvioimat tiedot, joihin hyväksytty TAC perustuu;
 - (c) yksityiskohtaiset tiedot siitä, miten hyväksytty TAC noudattaa 2 kohtaa.

5 artikla

Kalastusmahdollisuuksien jakamista koskevat erityissäännökset

1. Tässä asetuksessa vahvistettu kalastusmahdollisuuksien jakaminen jäsenvaltioiden kesken ei rajoita seuraavien soveltamista:
 - (a) asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 8 kohdan nojalla tehtävät vaihdot;
 - (b) neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009¹⁰ 37 artiklan mukaisesti tehtävät vähennykset ja uudelleen jakamiset;
 - (c) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2403¹¹ 12 artiklan 7 kohdan mukaisesti tehtävät uudelleen jakamiset;
 - (d) asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdan mukaisesti sallittavat saaliiden lisäpurkamiset;
 - (e) asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdan mukaisesti pidätettävät määrät;
 - (f) asetuksen (EY) N:o 1224/2009 105, 106 ja 107 artiklan mukaisesti tehtävät vähennykset.
2. Kannat, joihin sovelletaan varo-TACeja tai analyttisiä TACeja, yksilöidään tämän asetuksen liitteessä.
3. Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa on sovellettava kantoihin, joihin sovelletaan varo-TACeja, ja mainitun asetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä 4 artiklaa on

¹⁰ Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, unionin valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2403, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, ulkoisten kalastuslaivastojen kestävästä hallinnoinnista ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1006/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 28.12.2017, s. 81).

sovellettava kantoihin, joihin sovelletaan analyttisiä TACeja, jollei tämän asetuksen liitteessä toisin säädetä.

4. Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 ja 4 artiklaa ei sovelleta silloin, kun jäsenvaltio käyttää asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdassa säädettyä vuosittaista joustomahdollisuutta.

6 artikla

Saaliiden ja sivusaaliiden aluksesta purkamista koskevat edellytykset

Saaliit, joihin ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklassa vahvistettua purkamisvelvoitetta, saa pitää aluksella tai purkaa aluksesta ainoastaan, jos

1. saaliit on pyydetty sellaisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla, jolla on kiintiö, eikä tämä kiintiö ole täyttynyt; tai
2. saaliit ovat osa sellaista unionin kiintiötä, jota ei ole jaettu jäsenvaltioiden kesken kiintiöiksi, eikä kyseinen unionin kiintiö ole täyttynyt.

7 artikla

Kieltäminen

Kielletään unionin kalastusaluksilta

1. keltaroussin (*Hoplostethus atlanticus*) kalastus ICES-suuralueilla 1–10, 12 ja 14 sijaitsevilla unionin ja kansainvälisillä vesillä sekä kyseisillä suuralueilla pyydetyn keltaroussin pitäminen aluksella, jälleenlaivaaminen ja purkaminen aluksesta;
2. syvänmerenhaiden kalastus ICES-suuralueilla 5–9, unionin ja kansainvälisillä vesillä ICES-suuralueella 10, kansainvälisillä vesillä ICES-suuralueella 12 ja unionin vesillä CECAF-alueilla 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2 sekä kyseisillä alueilla pyydettyjen syvänmerenhaiden pitäminen aluksella, jälleenlaivaaminen, siirtäminen ja purkaminen aluksesta.

8 artikla

Tietojen toimittaminen

Kun jäsenvaltiot lähettävät komissiolle pyydettyjen kantojen purettujen saaliiden määriin liittyviä tietoja asetuksen (EY) N:o 1224/2009 33 ja 34 artiklan nojalla, niiden on käytettävä tämän asetuksen liitteessä esitettyjä kantojen koodeja.

9 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2021.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*